

**Giffte-tankar ingifne på
bröllopet då cronones
befallningz-man öfwer
Sawola...**

Flojerus, Nicolaus,

1700-1829 81 Cbza Fol.

National Library
of Sweden

Biffte - Tankar

Ingifne

Vå Bröllopet

Då

**Cronones Befallningz - Wan öfwer
Sawolax Nedredels Härad i Nyfläz Lahn/
Ehrebörne och Wälbetrodde Herren**

**Herz   MEI-
NANDER**

Bessöc Richtenkapz Förbund

Medh

Adle och Dygderiske Jungfru

** ANNA MAG-
DAL: WARGENTIN**

**Som skiedde i then Heliga Trefaldighetz
Namn/ uthi mycket förnämt folckz närvaro den
17. December ANNO 1711 uthi 230.**

230 / Tryckt af AND: Bidreckman.

Ijd Norre Polen wår all ting nu synes
öde/

Af Natte-Kiöld och Fröst de leggia nå-
stan döde

Seen Solen från os gick ej hörs här
någon frögd

Swår til Naturen syns ey litet wårå
bögd

The Diur som plåga förr hwar annan
gladlynt möta/

Nu fly i Skogar bort/ ey ålskog mehra stiöta.

Nu haår en Blomster wall så wål som alla Trå

Sin Sårgring fålt sin koos/ som Hiertan sågna plå
ch ensam Ledsamheet! Skull icke dåt bedröswa

t Hierta Hog och Sinn som Kiårleet ej will öswa

Tå alle Creatur om Wåhren tig giort harm/

At ej Cupido tig haår kunnat giöra Warm/

Men här den gamble Art som om i Werlden wauckar/

Sig sachtlig skåller in' och wijsar sina tanckar/

Han winner ock sitt Opeel/ fast han först syntes seen

Ty han strax tånder an en Brand i Mårg och Been

Ja Venus kommer här/ hon wet sig sielf instålla

Swåd hennes Tancka år hon lårer willia giålla

Hår hielper ingen ting hon har fått twenne fast/

Ock theras Hiertan nu hophundet med en hast;

Låt see sad' hon når jag/ hår nåst hijt reesan skåller/

At alt år kant och klart/ och fier i Morgou qwåller

Hon sade och wål mehr når hon sitt Åstid tog

Men fort hon knöt i hoop två Hiertan med godt fog;

Det wår så rått; ty hoo sig will en Husfru taga/

Han måste stadig blij sig från den hopen laga/

Som allstås wispar kring ej norstås fastnar qwar/

Och intet nappa will på Kroken utan fahr/

Snar

Snart hijt snart tijt kring Stan/ i hwarje Gård at fria/
Men när thet giälla skall har intet lust at bja/
Men öfvergifwer nån förständig deras hop
Och blije en slickas Man då höres tahl och roop:
Då blije dat Buller af/ tå komma strax the andra/
Som fiske-måsor kring den fäster är och klandra
The stricka släppen löös/ de redan ångsligt af/
At intet giffa sig och blije en slickas slaf/
Och mycket annat mehr af Null och intet värde/
Tå kommer fram och blije/ til Brudekänck föråhrde/
Tå hets han war eij Klok/ jag kan eij annat si
än at han kunnat gjort ett stoltare partii/
Ty nu är råtta Tijd at Wården wår bör stiga/
At för en ung Karls Hatt en Jungfru måste niga
Tre resor aldra minst. Nej det går intet an
Den intet bättre weet bör intet blifwa Man.
Ty hoo sig giffa will/ han måst wål åntlig wetta
At intet Mannens Hat är mehr än Qwinns hatta
Han måste wara först / wål underwist och lård.
At Morkiars! slicka är wål farkiars Gofe wård.
Och när han tå är giff så måste han besinna/
At hon är hans Camrat hans Hustru Macka Qwinna
Och lijka god som han the åro bågge ett
Dem bör och lijka Dehl af lustigt godt achlett.
Men ach at icke nån min Friheet wrängt uttydde/
I detta Bröllopslag som eij mitt Råd åth lydde/
At iag som obekant mig dristar ställa in
I detta Brudehuus Ty enda tankan min
Och upsåt prisa är Herr Brudgumme Ehr lycka/
At höga Himblen Ehr en sådan hurtig slicka/
Til Dist och Sång. Camrat i dånne stunden giett/
Som rosas öfwer alt för skönheet Dygd och Wett.
Theslikes Jungfru Ehr ey mindre lycklig skatta/
At Ehr en sådan Man förnögd nu kan fatta/
uthi sin trogna sambn/ som mindre eij förtient
än all den förmon Ehr för androm är förlånt/
Af alt thet goda som är under Himlens fäste/
Så önskar troget iag at Ehr thet aldra baste/
Til del och tiensst må stå/ och at wij måge si/
Hur lyckan altid wil hoos Eder framgient blije
Det skal förnögligheet/ Ehr sata Sång omsambna/
Alt hwad är lussst och kiärt uthi Ehr Boning hambna/
Och kasta Anckar ner. Ja Ehr Lycksaligheet
Den lijfne Sand wed Strand/ hwarstahley någon wet.
Lyck.

Lyck Önskan

D En store Himlens Gud/bestjärn ifrån all
fara
Vår Brudgumme och Brud beskydda och
förswara

Som nu på denne stund/ har bleswet til en siäl
Lät Gud them Glädie få/ och alltid leswa wäl.
Såc önskar hwar för sig som denne Dagen firar
Och nu tilstädes är/ och Bröllopg/ fästen zjurar:
God Hälssa och länge Liff/ hwad nyttigt är
bestjär

G Högstefader god alt effter des begiär.
Lät dem eij motgångz pust/ och särge wägen möta
Lät ingen rufand Storm och farlig Jhling stöta
Uppå des rätta fart/ uppå des wandringz Copp
Som kommer Qwal åstad och förkortar des
Hopp.

Men Herre laga så at Nöije altid warar
At Dygd och Redlighheet / emot hwar annan
swarar

At dat går them alt wäl/ til des the nå det Land
Där blotta Kärleek är jag menar Jesu Hand.

NICOLAUS FLOJERUS

